

10. LANGFJORDEN – UTVIKLING UTEN INSTITUSJONELL TILHØRIGHET⁹

Arvid Viken

Innledning

Hva er det med de små stedene i Troms og Finnmark? Gjennom de siste tiåra har det vært mange forhold som skulle tilsi fraflytting, men fortsatt bor det folk der. Stedene eksisterer på tross av politiske og ideologiske strømninger, men kanskje litt på grunn av den utviklinga som disse strømmingene har medført: gode veier, moderne kommunikasjonsnettverk, kortere fysiske og mentale avstander og delaktighet i velferdsstaten. Ingen har blitt tvangsflyttet, og velferdsgoder har også omfattet periferien, om enn ikke med samme tilgjengelighet som i sentrum. Altså, det er først og fremst næringspolitikken som har jobbet mot disse stedene, med utvikling av industri og servicenæringer lokalisert til sentrum. Men noen næringer og aktiviteter krever tilgang på naturressurser som først og fremst utkantene kan by på.

Vi har, med god hjelp av folk i disse distriktene, undersøkt hva det er som gjør at folk blir boende i det som kan kalles utkanten av utkanten i Norge. Blant spørsmålene er hvor viktig arbeid er for valg av bosted. Det er forskning som tyder på at bolysten, som har vært et offentlig og politisk begrep i noen år, er basert på flere forhold, hvor arbeid bare er ett. Mens våre forfedre bosatte seg der det var mulig å brødfø seg og sine familier, synes

⁹ Kapitlet er basert på forarbeidene til et foredrag avholdt under festivalen Langfjorddagene, juli 2018. Kapitlets presens er altså 2018.